

va's Bhāg. P. 10, 76, 26.

द्युम् vgl. noch वृक्षद्युम्.

द्युम्निन् 2) (so ist st. d zu lesen) nach AUFRECHT द्युम्नीक.

द्युयोषित् KATHĀS. 109, 41. 110, 75.

द्युवधु f. ein himmlisches Weib, eine Apsaras KATHĀS. 81, 17.

द्युवनो f. der Götterhain L.A. (II) 89, 16. coelum GILD.

द्युमरित् KATHĀS. 114, 17.

द्युम्नी f. ein himmlisches Weib, eine Apsaras KATHĀS. 108, 74.

द्युत्, °चियोषा: unter den 64 Kalā Verz. d. Oxf. H. 217, a, 18. °समा-

क्षप 263, a, 25. Z. 12 lies द्रोणाद्युत्समवर्तत.

द्युत्कार, घनृतं द्युत्कारिभ्यः (शितित) Spr. 5006. KATHĀS. 52, 292. 73, 270.

द्युत्कत् KATHĀS. 121, 58. 82.

द्युत्शाला f. Spielhaus KATHĀS. 73, 74.

द्युत्सदन n. dass. Bhāg. P. 11, 25, 25.

द्युत्ताध्यत (द्युत् + घञ्) m. ein Oberaufseher über das Hazardspiel DA-
CAR. in BENF. CHR. 186, 3.

द्योतक 4) SARVADARĀṢANAS. 41, 22. 158, 13. °व n. 42, 1.

द्योतन 3) c) SARVADARĀṢANAS. 140, 11. Schol. zu NAIŚUL. 22, 43. — d) HA-
LĀJ. 2, 411.

द्योतनक, vgl. अर्थद्योतनिका.

द्योतिन् am Ende eines comp. bezeichnend, bedeutend SARVADARĀ-
NAS. 41, 20.

द्योतिरिङ्गा HALĀJ. 2, 102.

द्योत्य ŚĀH. D. 108, 15. 260, 9. Schol. zu P. 1, 3, 14. 4, 96. Füge was
bezeichnet —, was ausgedrückt wird hinzu.

द्यौर्लोक ÇĀÑKH. GRHJ. 1, 16, 3 in Ind. St. 5, 337. WEBER, RĀMĀT. ŪP. 344.

द्र nom. ag. von 1. द्रा in म्युद्र.

द्रङ्गा m. = Kola = 4 Māsha ÇĀÑĀG. SĀMĀH. 1, 1, 16. Verz. d. Oxf.
H. 307, b, 4.

द्रङ्ग HALĀJ. 2, 130.

द्रढ्य् वुद्धिं द्रढयति UTTARARĀMĀK. 33, 14 (47, 8). त्वयि तु मम भक्तिं द्र-
ढयति 100, 7 (ed. Cow., जनयति die ältere Ausg. 77, 1 v. u.).

द्रप्स n. = दृष्यघनम् HALĀJ. 2, 120. — Vgl. पुरु°.

द्रम्म HALĀJ. zu KHANDAS in Ind. St. 8, 292.

द्रव 1) b) घमृतद्रवैः करैः triesend von ÇIÇ. 9, 36. अनुराग° (प्रणय) so v.
a. überfließend Spr. 3472. — 2) d) in der Dramatik das Herausfahren
gegen einen Höherstehenden DAÇAR. 1, 41. ŚĀH. D. 378. 381. PRATĀPAR. 41, a, 7.

द्रवणा das Flüssigwerden, Schmelzen Spr. 49.

द्रवत् n. = द्रवता SARVADARĀṢANAS. 106, 18.

द्रविट्ट 1) pl. Bhāg. P. 10, 79, 13. ŚĀH. D. 173, 7. Verz. d. Oxf. H. 258,
a, 23. °दृश 332, b, 17. द्रविडः स्त्रियः 217, b, 15. द्रविडाः als Grammatiker
161, b, 7. sg. N. pr. eines Sohnes Kṛshṇa's Bhāg. P. 10, 61, 12. eines
Autors Verz. d. Oxf. H. 286, a, No. 670.

द्रविणा 1) c) अग्नेर्द्रविणाम् Ind. St. 3, 201, a. — 2) c) genauer Bez. der
den Vaiçja entsprechenden Bewohner von Krauṅkadvīpa.

द्रविणक, stroiche Vasu.

द्रवीभाव (von द्रवीभू) das Schmelzen so v. a. das Weichwerden, Ge-
rührtwerden ŚĀH. D. 247, 11. fg. — Vgl. चितद्रवीभावमय.

V. Theil.

द्रवीभू यस्य चित्तं द्रवीभूतं कृपया सर्वज्ञत्तुषु geschmolzen so v. a. er-
weicht, gerührt Spr. 4833.

1. द्रव्य 1) Z. 3. fgg. in den aus ŚĀH. D. angeführten Stellen Indivi-
duum; eben so in °वादिनः im Gegens. zu ज्ञातिवादिनः WEBER, RĀMĀT.
ŪP. 336. — 2) so v. a. Gold: सद्रव्यं शिरो नित्यं भविष्यति R. 7, 18, 34.
सद्रव्य = स्वर्णवर्ण Schol.

2. द्रव्य 1) KĀVJĀD. 3, 117. द्रुवृतस्तत्संविन्धिशाखापन्नवादीनि द्रव्या-
णि Schol.

द्रव्यत्व SARVADARĀṢANAS. 103, 17. 106, 5. fgg. 107, 5. 132, 8.

द्रव्यदीपक n. Bez. einer Art von Vergleichung, bei der von einem In-
dividuum zweierlei ausgesagt wird, Schol. zu KĀVJĀD. 2, 101.

द्रव्यपदार्थ Titel einer Schrift HALL 79.

द्रव्यप्रकाशिका f. Titel eines Commentars HALL 66.

द्रव्यभाष्य n. desgl. HALL 64. °टिका 63.

द्रव्यमुद्धि Z. 2, das Werk heisst °दीपिका; vgl. Verz. d. Oxf. H. 274,
a, No. 649.

द्रव्यसमुद्देश m. Titel eines Abschnitts des Vākṣapadīja HALL 164.
द्रष्टव्य, त्वैते परिपोतव्ये कन्यके — द्रष्टव्ये च प्रसादेन anzublicken
KATHĀS. 121, 264.

1. द्रा mit घप Z. 2 lies 10, 83, 32.

2. द्रा mit नि, °द्राति Spr. 1330. 1379. °द्रासि KATHĀS. 66, 158. °द्रित
Bhāg. P. 10, 33, 5. — desid. zu schlafen verlangen: निनिद्रास्ता ÇIÇ. 11, 4.

द्राक् HALĀJ. 4, 12. SARVADARĀṢANAS. 102, 19. PĀRÇVANĀTHAK. 2, 47. 3, 78
(nach AUFRECHT). Herzustellen für प्राक् MBH. 3, 4445; vgl. Spr. 4841.
Nach AUFRECHT vielleicht von दूर्ध्.

द्रामृतक (द्राक् + भृ°) n. frisch geschöpftes Wasser HALĀJ. 3, 27.

द्रावक 2) d) रस ist hier Mixture; vgl. मरुा°.

द्रावण 2) b) so v. a. das Weichmachen, Rühren Verz. d. Oxf. H. 218,
b, 19. — Vgl. गर्भ°.

द्राविन् (vom caus. von 1. द्रु) adj. auflösend, vertreibend; s. पित°,
मल°, मांस°.

1. द्रु 1) partic.: लघुगुरुद्रुतसुतलक्षणाणि Verz. d. Oxf. H. 87, a, 14. —
3) पयोद्रुता nass von Bhāg. P. 10, 27, 25.

— घ्नन् 1) a) KATHĀS. 123, 288. — 2) ÇĀÑKH. GRHJ. 1, 16, 7 in Ind. St.
5, 337. AIR. BR. 3, 25.

— घभि 2) Z. 3 MBH. 12, 276 (genauer 281) liest die ed. Bomb. richtig
अभिद्रुतम्; vgl. Spr. 936.

— अयुद् vgl. अयुद्द्रवण.

— उप auch so v. a. die उपद्रवभक्ति anwenden (beim Gesang der Sā-
man) AIR. ŪP. beim Schol. zu PANĀV. BR. 5, 2, 7. उपद्रुता तेन दासीवेन
heimgesucht KATHĀS. 52, 60. Zum Saṁdhi vgl. Ind. St. 8, 120. 124.

— संप्र R. 7, 28, 21.

— वि 1) Z. 12. fgg. HARIV. 10148 (11048) liest die neuere Ausg. वि
सुत st. विद्रुत. — caus. verjagen, verscheuchen KATHĀS. 62, 191. 72, 57.
73, 132. कालिविद्रवितस्य — धर्मस्य 104, 81.

द्रुण 3) HALĀJ. 2, 309.

द्रुत 2) a) HALĀJ. 3, 23.

द्रुतपद 2) 4 Mal ————— Ind. St. 8, 382. fg.